

# રામચંદ્રજીને સૌતાજીનો સંવાદ.

મેઝાસાગુના ઠાકોરની મદદથી.

છપાવી પ્રસીધ કરવાર

શા. કસ્તુર વીરચંદ.

અમદાવાદ



અવેળીવારે કે હારી પોળમાં શેઠ પ્રેમભાઈ હીમા-

ભાઈના મકાનમાં શાં ભાગીનાલ દોલ-

તરામે પોતાના અમદાવાદ સુર્યોદય

પ્રેસમાં છ.ખો.

સંવત ૧૯૩૪ સને ૧૯૭૧

સાચી સંસ્કૃતિ

૧૯૬૭

# રામચંદ્રજીને સીતાજીનો સંવાદ.



શ્રી ગણેશાય નમઃ અથ ગોકુલપૂર્વલાકે હુંચાવાડા  
ગેલવાચારન ગોપાલા અછતથીહજીકા પુલકો કીયો હવો  
સ્વધી પુરવક શ્રી શ્રી શ્રી અનંત શ્રી રાગ્નધારન શ્રી રા  
મચંદ્રજીરો રમન પ્રકાશ લીખ્યો ન્યુનાધીક લખ દેખી  
કરી દેખીદે કૈમા કરનો પોગ્ય છે.

સંપ્રેયો—સંકર સેસગીરી જાદ સારદ, ઓર ગનેસ  
ખગેસકુ ગાવું; કીનર યદીર બેસ સુચારન, સીધ સુરપત  
કુચીત ધાવું. સાધુ સમાજ સહીત કપા કર, પુરન ચાર  
પદારથ પાવું; અછતકે નંદ ગોપાલ કહે મુની, દેહ ધરી  
ભવ સાગર નાવું. ૧

દોહા—રમન પ્રકાશ રામકો, બપાહે ગ્રેહ વીદેહ;  
આદી સંપ્રેય નમે અખે, સો સખ કરે સનેહ. ૨  
ઠવિતા શીતી નહ કરી, રટયો લીલાકી અર્ક;  
ન્યુનાધીક લખ નીપણાં, કોં મત કરે કુતર્ક. ૩  
હસ્ત સેત્રકે ધોસકુ, વંદુ વારંવાર;  
જકત ગુરૂ દે જ્ઞેરવર, અચીરખ બુધ ઉદાર. ૪  
મીડસન મોહવત મહત, પુછ્યો પ્રશ્ન પ્રમાન;  
કહ્યું મતાંત ગોપાલ કહ, રામ કથા નીરખાન. ૫

રામ રમાપત જનકપુર, હરખ કીચો ઉદવાહ;  
ભલા રમાતાં ભટની, નેહ બધ્યો નર નાહ. ૬  
સોહમ પ્રત સુંણાવજે, કશીત કેકમ ધેસ;  
મેડાસનરો મહીપતી, રાખા વંશ દીનેસ. ૭

છપય—મોવત વંશ મહેસ, લે સકળ જગ નહલગો;  
હેમજયુંતંદ હમીર, બીમલ જશ કંઠ વીલગો.  
રાત દીવસ રોઠોડ, ભલો રંગ કીરત બીનો;  
દન દન પ્રત દાતાર, નીત જશ લેત નવીનો.  
આનંદ અંગ ઉકનાત આત, જંગ કોનસા મુખ જુડે  
બુપાળ હાલ પ્રહ્લાંડમે, માનસુંખ સત્રાંમુડે. ૮

દાહા—છોટે મોટે અંધકો, ધર્યો નામ સુખ ધામ;  
કમંધ કહે વરાણુન કરો, મંબળ ચરણ તમામ. ૯  
અંધ કહન નહ મોરયુત, સો કીમ કહુ સુભન;  
ગોપદ ચાઢી સો ગીને, સીંધુ ગહર સમાન. ૧૦  
કહુ કહુ કલત સાર કર, પુછ્યો આપ પ્રમાન;  
કરી અંધ ધારત કીચો, એ નહ મોખલ આત. ૧૧  
અથ કહા મોરમત કાય, રામ નામ સોચ મધુર રસ  
તો લેવી સત કાય, હેમામયતાં બોહલે. ૧૨  
અથ મંગલા ચરતન, ધ્યાનાત્મક સો ધ્યાનહે;

કીરતી નાત્મક કીત

વંદનાત્મક વંદના રમે, પ્રાકુમુર રીત.

અથ ધ્યાનાત્મક મંગળાચરણ.

પીત વસન ધનરપામ તન, રંગ રમન સીપ રામ;  
 સહીત અનુજ શી સામરા દૃઢ બસ મમનર ધામ.  
 અથ કીરતીનાત્મક. દીન પોકારત દોડીયા, કેળાવી કર  
 તાર; જપાકે જગમે કો નહી, યાકે રામ આધાર. ૧૫  
 અથ વંદનાત્મક. હૃદિરામ જસ રામકો, વંદુ પદ સુ  
 ખ વાસ; સમપુરત કર સામરા, પ્રેમીર મન પ્રકાશ. ૧૬  
 હતી મંગળા ચરણ.

સંતવ્રતીરખ સામરત. રૈ રામ દીન રાત; કમધજ કવ  
 જન યુ કહે, તકે સરવ પુરતાત. ૧૭ હૃદિ તણી બા  
 અધીક હે, હૃદિ રામ કર એક; હૃદિ સુનો અજમાલ હર,  
 તકે કહુ કર ટેક ૧૮

સવૈયો—હૃદિ પ્રતાપ તે અશી રચે વીધ, હૃદિ તે હૃદ્ર ધ  
 ટાયો ઘટેનાં; નાસ કરે ગીરીજાત્મ હૃદિ તે, સેસ ધરા  
 શીર હુંત હટેનાં. નેષ્ટકો શ્રેષ્ઠ કરે પુત્રી હૃદિસો, હૃદિ ન-  
 હી તાય કષ્ટ હટેનાં; ભનંત ગોપામહમા સુત સેષ્ટની;  
 હૃદિ ભજે ખીત શીઠ કરેનાં. ૧૯

રાહા—પુછે કમધજ પ્રશ્ન પુત્રી, પ્રથક પ્રથક કીરપાય;  
 સંત અસંત નમેદુ, બેસગ કહે બતાવ. ૨૦  
 કમીયુગમે એક રામકો, હૃદિ તણી આધાર;  
 સંત અસંત નમેદુ, સુંણુ જોષા સુખકાર. ૨૧  
 હંદ લીલગી.

જુલાયુ યુત સંતા સુત હરીમંતા પ્રેમીવંતા પ્રેમભરી;

નામ અગીન અનંતા લેવે તાંતા કેા યુતવંતા પારપરી.  
 કસી કોવીર કેસા બાની સેસા નાહી લેસા પાર જહે,  
 કાવ્યુપ પ્રકાશા મસકુ અકાશા ઉર તમાસા તેમ કહે.  
 સંધેયો—વીખવા દીઅ જાગર સીત યુગાકર, રખ દુખી પ  
 ર હોત દુખીહે; લોભકે હરસ સદા ભય વ્યાગત કોમલ  
 ચીત ફરંત સુખીહે; આપ અમાન રમાન રે આંનકુ, વા  
 અમનાદીશુ ભકિત રખી હે; કામન રામકે નામ પરાયન  
 શ્યામકી મુરત ચીત લખીહે. ૨૩ સાંતી સદાવીરતી મું  
 દી તાપન ભુમુરકે પદ ચીત વીમોહે; શીતળ ચીત અભીત  
 સદામત શવન મીત્ર ઉદાશીન કોહે; ઝ્યાર અહંકાત બોલ  
 તહે નહી, નેષ્ટર ઝ્યેષ્ટકો ભાવન જોહે; ઝ્યેસેહી લછન જા  
 ય ખસે ઉર મોવતસંત ઝ્યેને યુત સોહે. ૨૪

કુંડીલીઆ દરશન ધર ધર દેતહે, તરત બતાવે તંત;  
 રાજા વીરથ રાજકો સોહી ખીરાજે સંત. કરી દ્રઢ સંગત  
 કી નારદકુ બજ નામ; લેખ લંકન ગત લીજે, ખક હં-  
 સકા કરી કહી બને; સત સંગત જગ રવેતહે, પ્રેમાદી પ્ર  
 રસ નારી પ્રગટ, દરસન ધર ધર દેતહે. ૨૫

કવિત—ખલકે સમાવ કહુ ઝ્યોગન અનંત બચ્ચો; મં  
 ગા અભન મેનતાકો કૌ કીજીઅ. સંગત જો કીજે તો  
 અનેક દુખછીને અંગ; મરકટકે કંક હાર મુકતાધર દીજી  
 ઝ્યે સુખપર રખ દુખી રખ દુખી હોત સુખ, લહેપરીત  
 પીતાકે લીધનાં રહીજીયે; કામ ક્રોધ લોભ મેહ મદ મ

માછરીય, દંભ ભેદ્ય ખાંડીરૂ કપટી કહાણી. ૨૬  
 પર ધન પરદ્રોહ પરવાર પરવાદ, તામેર તરહે જસે પાપ  
 કો પહાચોહો; આરકી બઝારી સુની સ્વાસ જનુ જી હી રહ.  
 સુને કહાં નાંમસો પરાયા ધન પાચોહો; સ્વારથકે કાજ પ  
 શીવાર મે વીરાજ કરે, માત તાત વીખ્ર દ્રોહતા તે મન બા  
 યોહો; આનમે આરાવે ધન પાસ કો ન દેવે દામ, બન  
 ગોઆકે લોહિત ભેલો જોમ આચોહો. ૨૭

દોહા--અજમલ હર પૂછે અધક, સાર કહેત સાર;  
 ભક્તી ભક્તી કે અવર બલા, માને કહ્યા મોરાર. ૨૮  
 ગીત--ભક્તિ સોઈ જાન પુન્ય પાપુ ભક્તિ, ભક્તિ તોરય  
 વરત ભાણાં; ભક્તિ કરીજકે નર ભાણા; મોટા જગ તોહુ  
 તમણાં. ૧ ભક્તિ તપ તેજ યોગમળ ભક્તિ, ભક્તિવંત  
 બઝા કલભાણુ; ભક્તિ અર્થ ધરમ પાણુ ભક્તિ; વલે કામ  
 ભક્તિ નીરવાણુ. ૨ ભક્તિ હમા નંદ સુંણુ ભુપત, ભક્તિ  
 ખીના ન ફુલે ભેદ; ભક્તિ બાબ તોષણુ ભગતી; નર  
 ભક્તિ ખીન હોય નખેદ. ૩ ભાવન કોટ અનંતા ભુપત,  
 ભક્તિ દ્રઢ દીને ભગવાન; ભગતી કરી જકારી ભગતી અ  
 ગતી ગત ભગતી અગવાન. ૨૯ કવીત.

જાકે ભરૂંસે દામ જનકે ભરૂંસે કામ, પુત્રકે ભરૂંસે  
 નામ સગોહી તમામકો; ભાવકે ભરૂંસે ભીર, તાતકે ભરૂંસે  
 શીર જાતકે ભરૂંસે કુલ ગ્રહ નાશી ગામકો; કહન ગોપાળ  
 પહારથ એકો તાહ; એસો જો ખીમારો તો ભરૂંસો

રમ્યા શામકો; ઝોરકે ભરૂંસે માંતુ હોત હે ઉપાધી મુલ  
રામકો ભરૂંસો રમ્યા ઝોર કોત કામકો. ૩૦

અથ કુંડલીયા. રાજી સીતા રામજી, કરો બેરાજી  
કોન; કદી બેરાજી જો કહાં તો, લહે દગ્ધ પે લોન. ૨  
ફેર નહ ચાંબચી કાલે દયે દુષ્ટ શીર દંડ, જરે ઉપર ફેર  
જાસે ત્રયલોક્ય પતી ત્રીકમ તકે; કરે સદા શુભ કામજી;  
નખ જોતો દખ વ્યાપ નહી જો, રાજી સીતા રામજી.

૩૧ રામચંદ્ર રજન કરે, કરે સુભજન કોન; કરો એતારો  
ભજો બરે નરકકે ભોન. ૨ દંડ શીર શીર પર દેવે, કેતે  
કલપકે કલ્પ, બાવ નરકુંકા લેવે; સુરનર પદેરાકસ સકલ,  
કદી દયેશ દાનવ કરે; તાહસ્ત રોમ તુલત નહી, રામચંદ્ર  
રજન કરે. ૩૨ રામચંદ્રકો આશરો, રામચંદ્રકી આશ  
રામચંદ્રકું નહ રે, નરસો રહત નરાસ. ૨ આશ નહ  
પુગે ઈનકી, ખાના પીના ખેર; મીલે બટકત જ્યું મીનકી  
અનવીચ અખંડહ અવધપત, દુર કરે દુખ દસરો; રા  
મ રામ રટરટ પ્રગટ, રામચંદ્રકો આશરો. ૩૩ સેજ સુતા  
સુત કોલીતા, તાકો રંગન મન; રાત દીવસ પાકુ રે, ભુ  
સુત કરે ભવન. ૨ નદીપત સુતકે નામે, તાજન સુતકો તે  
ખ; કદી વાપેકયા કામે, ગોપાલ કહે શુનવાનકુ મહા શુષ  
કર કામતા, દેખ રે કર નેમ દદ. સેજ સુતા સુત કોલીતા  
૩૪ દખ સાગરમે કુમતાં, ખીનતી કરે ખીચિય; ગાર  
હાપ ગોપાલકે, અવધાન અવધેસ; અવધાન અવધ



લેગ દખરો નહ લગો; ખાર ખાર કર જુમ, ભોન લયમે  
ભય ભગો; એક આંગ માહરે અવસ બાપ લાપ દખ  
હુંખતાં, પાછી પાછી પોકારીઓ દખ સાગરમે કુખતાં. ૩૫  
દાહ—ગાયે એમ ગોપાલ, સુણિ અંગ સીતાપતી;

પાછી ભગાં પાલ, નહ બધે ગોનાથજી. ૩૬

અથ ગનપતી ગીરી રતુતી. દોહા

મહુમુત ચીપુ તારા પતી, તાયુત ચીપુ શુભ જન;

દખી શુભ ત શુભસે રૂટે, વીમલી જાત દે દાન. ૩૭

ગનપત ધીપત કિમપત, નત પ્રત મહુચીનુત;

હન કરત કરત કરત, પારવતીકો પ્રત. ૩૮

અથ અંડીરી રતુતી. છપ્પ

જા અંડી જગદંબ, કામ શુભ કારન કરતી;

જપ અંડી જગદંબ. હાન કુખ દાહીદ હરતી;

જપ અંડી જગદંબ, જરન મુખ અમ્રત જરતી;

જપ અંડી જગદંબ, ભરત અઠ પાપત ભરતી.

જગદંબ આંખ અંડીજખર, હે એ જમ મહાલકી;

કરેભા હૃદય કરતા કરી, કરવા હર ગોપાલકા. ૩૯

અથ સંકરણી રતુતી. દોહા

કરે સંકરે મો પર કપા, હર હર કબ હમેશ;

ધર ધર ઉરમમ ધામ પુર, શી વર ભક્તિ ચીયેશ

અથ બજરંગી રતુતી

ખેડા દેવ બજરંગ, જંગ અન અંગહ ભગે;

અદ્રિ કોન ઉતંગ, તોમ કરે ધરનહ તમે;  
 એક વાર આકાશ, અવર ખલાંક ઉઠાહે;  
 મારે ધણી અવધિસ, ક્યામકો કામ સારાહે;  
 વાત જનર વરે ચીરે વર, કપા મોર પર કીજીએ;  
 રીઝ નહ કરે રામકી, દ્રઢ ભક્તિ મમ ઘીજીએ. ૪૧  
 અથ શ્રી કાકુરાં મોખતથીહજીરા કવિત.

અલ્યા અસૌમ્ય આઘીય મુખ તુરગી લેર, હાર કવીકો  
 વીર કે જાવ જાવ અરનો; ધેરકે ધુમંડ ડડ ખડન ઉઠક  
 કરે આપકે છવાયો જ્યાં શુભ જા હરનો. જનત મે. ૪૨-  
 જા હમાલાલ અજમાલ હરે તાનકી ક્યાન તાન પુન કરે  
 પરનો; મેકાસન પતી મોવતેસ તુન જન્મ લેતો; એરીરો  
 રેવેઈ કોન યેરો કોન કરેતો. ૪૨ ફલી ધર્મ ભદ્ર છત્રી  
 અલપ ખામ રખી કરે, કામકે સુગાવે યોર ઉડે સીદાહ-  
 નતો; પચસો હજાર અજા ખાખીતામે કોક કોક; સુગો ક  
 હે લેદ માસ ખાર સે ન ખનતો; મોવત્ય પાહનસે કવી. ૪૩  
 બાપકેતે હરા અજમાલ તુન તકિા અમહનતે; પછી કવી  
 કોવીદ સો આપકાહ રાન કહાં; એરી મોવતે સખીર ખાટ  
 કાન ખનતો. ૪૩ છત્રી શ્રી પુર્ય પ્રકને સંપ્રદાય.

અથ શ્રી શ્રી અનંત શ્રી રાજકુમર શ્રી રામચ દ્રજી  
 રતનાસમે સયન કાજ પધારે ઉસી વખતસે રમાયનેકા  
 રંભ ભટની વાચ. દોહા

પગ ખારે સીનાખી, સયન કાજ રતનાસ; તદ

ખાંધે તીયા, બાંધી કરેન ખીલાસ. ૪૫ રામજી વાચ  
 શુરેનરે મુનીવર સાંપરત, ચાલત ને મગ ચાલ; રામ  
 કહે શાખ રાજવાણ, છોડો રાહ રસામ. ૪૬ ભટની વાચ  
 રંગ રંગીઆ રાજવી, બડરગ જાજમ બેસ; ખોરજ ક  
 ર પગ ધરેને, બદી છોડ ખીશિય. ૪૭ રામજી વાચ  
 રજ રંગીલા રાજવાણ, રગ ભરેડે રંગ રંગ; જાજમ  
 રગ સોરગડી, મે છોડી મે મત. ૪૮ ભટની વાચ.

દાખાં બાખાં હામરો, બાખાં રૂપ અપારો દેવ હથી  
 ચે. દુરથી, કીચો બાંધ કરતાર. ૪૯ રામજી વાચ  
 દેવ હથીચો દેખતાં, બાહ મન કીચો ખીચાર; સાચી  
 ભાખુ શુંદરી, સો બાંધવાન હસાર. ૫૦

ગાદી આદી ગોરગયું, કહાં શુખાદી કંદ; ચુપે કીચ  
 ચુકાસીયાં, ગાદીબંધ ગોવદ. ૫૧ ભટની વાચ

અથ શ્રી રામજી વાચ. કહેા વીચારી કામણ્યાં, બહા  
 હરખ તીણ માપ; બાદી બાંધી નહ, ગમે, ને કપમ  
 બાંધી જાય. ૫૨ ભટની વાચ.

જાજમ બાલ હજારકી, એ દીને અવધિસ; બદન થટ  
 બરાવકે, બેઠ રમાયે જાય. અથ રામજી વાચ.

સુવેણી—જાજમ રંગ સોરંગ સક્રમણ, બાલ જંગાલ ર-  
 સાલ ભરીડે; હમ ચુકાખ તોરંજી રનારંજ મુર. બરી  
 ભર માર બરીડે. રમાબર સોસની રંગ અનેકકી, મા  
 ખડી અહ કોર બરીડે. હેનસે બદન, બેઠ રમાવન,

રાજકુમારસૌ મીઝ દરીડે, ૫૪ અથ બટની વાચ..

રોહા--લોને દેવી દેવપત, દલીઆ દાતાર; નજર અની  
બર નાબદે, મીઝે રાજકુમાર, ૫૫ સખાયો વાચ.  
સાધયો--અંત અનીહ અનામય આપત, આર અપાર  
ખલાંક છયોહે; આપ અકેપ અકેપ અનાવધ આદી અ  
નાદી અબંગ ભયોહે; એક અનેક અમેદાં મનિદહ, નાથ  
અનાથાય આપ થયોહે. સુરા પ્રતીપાદ રસાત હશે ગુપ્ત  
દીન દયાત્ર દલીઆ દયોહે. ૫૬ રોહા

ગાદી ખીનહી નહ ગમે, જાગમ રૂપ જગામ; સૌ લોને  
હવ સાંમરા, લેલા જગરો લાવ. ૫૭ રામજી વાચ  
બર જર ગહી ભાતશુ, જલજલ કીધ જરૂર; સૌ મા  
દી બેઠે સહી, પ્રેમ રમાજયો પૂર. ૫૮

અથ શ્રી રામજીએ પીશાક ખાધવા બટની વાચ  
છંદ ત્રીભંગી--હરખી સેહ બટન સવ મીલીયટન, વારશુ  
થટન બેન કહે; ભવદો અથ બટન દુખ સખ દટન રેખુવર  
રટન બેન લહે; સુન સેહજ કપાલા અવધ અવાલા દીન  
દયાલા શુખદાતુ; બોલી સેહ ખાલા શુર પ્રતીપાલા રામ  
રસ લા જાગમ. ૫૯ ખધેસરસે ભામુની મન યોભાતે  
રૂરે આબાશુર કહાં કુંડલ દદ દોભા શુંદર શોભા જ  
મોહાભા અવર કહાં; જાતનકી માખા હર વીસાલા ૧  
ન્યાસા જન ત્રાટ, બેલી સેહ ખાલા. ૬૦ ખર

ગી કુલ શુભગી નગ લગમગી લેતી જગી; ખાંચે કિતળ  
ગી સેલી સરગી એ રે પલંગી સીત કગી; ખરેલન ખેલા  
લાલસરય લાજા લાજ ગુલાલા અનહાત ખાલીસેહ ખા-  
લા. ૧૧ ખદે ભુજ ખદહ હુમકડા કહ વેટ મહારહ લ  
ગ દાસં; લખર ક-ધુ-હ મણી અફતહ જટીત કાચે સહ  
શુર ઈસં; છોડો સેહ લાજા શુંજ મતવાલા ગાય ગોપા-  
લા મહિમવુ, ખાલીસેહ ખાજા. ૧૨ શી રામજી વામ

છુટી શીર સેલી કુલ રાહુલી નંગ જાટેલી દુગ દુગી;  
શુંજ સેહ અખમેલી નવલ નવેલી રંગ ખરેલી હદરગી; રા  
ર શોભ સધીરા સુકતા હીરા કુલ તોરા છુટ વરાં; ખા  
લે રાધીરા ગુની ગભીરા હતપર પીરા વર વીરં. ૧૩  
છુટે કર અખત વેઃ શોહાવન પુની ભુજ ખવન તન રપા  
લખર વર ઘટન સેહર જવટ નમની અખ જટન સેહ જહુપા  
સખહો ગુન શીરા લજ સધારા જીરમલ નીરા ધર પીરં;  
ખાલે રન પીરા ગુની ગભીરા. ૧૪ છુટે પુનીમઠા રન  
ધઠા ધારન હઠા હીરકની; દેખન અચીતકાહે મન મહા ર  
રામ મઠા નીજ બની છુટે ખવ તીરા રહે શયીરા રીઝ  
અમીરા શુર પીરં; ખાલે રન પીરા. ૧૫ રકતાંખર પટા  
છુટ હોપટા આર એકટા લટપટા; અંગાછટ મટા અતર  
લપટા વોસર સટા મહખટા; તે ગાદી ગહીરા સમ શુભી  
રા ખરેલીતીરા કર ખીર ખાલે રન પીરા. ૧૬ અથ

ભાગી આગીગ, છંદ નાચીવદના. મિ જઈ વાચી, યુનો  
 ખસારી, તુમ કુલ દોના, જુગ જુગ જુગે, સમજી વાચ  
 ભટ્ટનપાકો જે.સાક ખાલવ.કો છંદ જોભગી. બાણે રંધુ  
 રાના શુન લો ખ.મા સંગયુન ધાંમા જહરંમા; બધે કય  
 ર્યામા બિર અમામા બીદી દામા લક્ષી સમા; સીંદુર સ  
 મગહ મુકતા મગહભરી અથ ગહ ગીર સોહૈ; બધે બિન  
 ખગહમે મદન ગહ બધ ઊંમગહ મન મોહૈ; બધે ફેર ઝુ  
 મર તનફા યુમરં બ.લજ કુમરસો વરન; બધે સેહ અમર  
 પુર પટાંબ અતર ઉતર આભરન; બધે મુખ વેસર નથ  
 નેહ બરં કુકુમ ફેસરકી ખીંટી; બધે નામણો વર ક.ચુ બર  
 જર હાર હેમંકર કર મીંટી; બધે કર ચુડી પટી પુડી  
 અમન મુડી ગયખાંતી; હન કુલ જહૂડી વેરયાં રૂડી કુલ  
 બગડી મન માની; બધે પદ પાયલ જોહક જલહલ કાં  
 ખી સહીયલ રૂપ ભરી; પગ પાન પરમલ વીંછવા કેવલ ક  
 ડલા સાંકલ ધીર પરી; છાડો અમનેની અમરન મેની  
 નીત નાસેની નર નારી; ગોપાલ હલાંતીધી અનુમાની પતી  
 છુખ દેની સત વાચી. ૧૭ બટની વાચ. કોશક છોડવા

છંદ મુકતાસમ. યુનો રધુરામ મહા રન ધીર, કહે સ  
 બ નાર હતો પર ધીર, છુટે થીર બાર છુટે થીર કેશ છ  
 ટે તવ નામ થકી તન કેશ છુટે ફેર અંતર ઉતર કુલ,  
 હમવલ હરતન કેહન પ્રભ; કહાં પદ ત્રેડોય વેસર હાર છ  
 ટે પદ પાય લજે હક સાર, છુટે પગ પાનર કાંખી સમ

૩૭; કડાકુની સાંધા વીંછવાય રવચ્છ. છુટે ફેર અનર; આનનંગન, છુટે મુખ નાંશીક અંગન ને; છુટે રવ ધુ મરડી ધમચેલ, તકે મુખ મોર તણા તંગિલ; છુટે ન પ સાત આશુઝન સાજ, કડે લગ આપ આપડીત રા જ, કહુ વચ એક એનો મત મોર તવાત નમે મત મંદ ચકોર, છુટે તવ નામ થકી ભવ બંધ રહ નહ કાંમર કોયર ફાંદ; રહે મમ અમરપૂર ફાંદાગ; રહ નહ દુખ તણો મહુ દાગ; મીમે કોઈ મનેદ બગી ભળી નાર, ભગી પુગી ભોગવણી ભરધાર, ૧૮ અથ ભગી વાય, આશીય કો છાંદ. મધુભાર બોલી સુનાર હરણી અપાર હમા ગી આશીય વીસવાસુ વીજ, આપણી પાગ અમર અધાન અમરસુ ફેશ અંમલી પેશ અમરહે કુન સોસાનું કુલ દુ બ દુગી ફેર અમર અવેર શીર કેલી સાચ અમર; વાચ કુંડલ કલાપ અમર સુભાય મુકતાકી મ.ભ અમરહે બાલ કાંઠી કઠીર અમર શરીર કર અલકાત અમર અમરત બ ધરશુ હેમ સખ રહે એમ અંગ અંગ આપ અમર પ્રતા પ મુખ નાક કન અમર અમાન પ્રીર પવ હાથ અમરસ નાથ કર પલ્લવાદી અમર અનાદી રધુવંશ રાજ કર મુકત કાજ તવ માત તાત આનતદાત અમાદી એક કરકલ અ નેક અનકાર આપ પ્રગટયો પ્રતાપ દેવાડી ફાંદ કરનો ની િંદ તીન કાજ તાત ભવ ઉદય ભાત મુખ દેન સાત આ-  
 ૧ અનાંત ધનછહી તાત અસપૂત વાત ધન માત મેલ

આનંદ મેલ ખાતા ગભીર થત આન વીર થત અવધેશ  
 નારામ કૈશ થત પરી ધામ રામાબી રામ થત જન કરા  
 ય તવ સરન પાપ કર આપ હૈય થત રસ દેત જાત આ  
 પ કીન મમનદે પ્રીત થક છલ જાય દો બેઠ પાપ પ્રહા  
 લી શેશ રટરટ બીશેશ નહ પાર પાપ મમ મતી ક.ય અ  
 વધેશ રામ હુભ કરે કમ રમન પ્રકાશ શીખે દો લાસ  
 શીખે સુનાર અમર ભરધાર શીખે સંકામ પુગે સુહામ ગા  
 વત ગોપાલ સુન શત્રુ સાલ છવત પરીવંત સુખ દે અ  
 નંત દે ભકિત મોહી કહા કહુ તોહી પુમ આંતર જાગી  
 માતેનાં મામી. ૬૬ શી રામજી વાચ મુજરો હમાર  
 સુન લો સુનાર બડ કપા ક્રીધ જલ લાવ બીપ. ૭૦  
 રોહા—કાસો બાધનયા ભટની વાચ. કાસો ત્યારે ક  
 રી બીસરીયો બરીયો પ્રગટ ભુપત પ્રેમ ભરી બધયો છા-  
 ડો ખીર ખર. ૭૨ અથ રામજી વાચ.

બોજન રંધત ભાવશુ, શુર નર તરપત થાય, બોજન  
 બંધ્યા માનહો, બોજન બંધત નાંહ. ૭૨ ભટની વાચ  
 જલ બંધ્યા કરે જોરશુ, સો છોડો શુર તાઝુ; રંધો  
 શુખ દસરથરા ભમહલ રંધુકલ ભાણ. ૭૩ રામજી વાચ  
 શુર નરે જલ બીવે સહી, બીવે ખમ ખગ ધાન; સાચો ક  
 હુ રાહલીયા, કહા જલ બંધે કોન. ૭૪ ભટની વાચ,  
 જલમ દગકણુ જોરવર, તાતે દ્યુ વગાય; સો કહા  
 વો સહી, શુણો અરજ શુર રાય. ૭૫ રામજી વાચ



કેરા એક સકટકા કીયા, એહડાદીયા ગોધાર; જલ્પકાણ  
જલમે દબ ગયો, ભુકા કરતન ભાર. ૭૬ ભટની વાચ

લાખ ઝુપ્પ લુખાં કોયો, લીચોન હાથ લગાય; હોકો હ  
મ પાંચે દીઓ હીયો પુર હરખાય. ૭૭ રામજી વાચ

હોમસુ કર હેત, રાત દીવસ વલખ્યા રહાં; મેંચી કહુ  
સચેત, યામે હોય અહેત, સો ખધ્યાં સોબા નહી. ૭૮

ભટની વાચ. કાગ ઉડામણ કામણ્યાં, માગંતહે મહ  
રાજ; રાજા હંડી સીઝમે કરાં હમારો કાજ ૭૯ રામજી વાચ

કાગ ઉડામણ શબ કરણ, હરખ કરણ ચીત હેત; સો  
દેવાં ક્યું સાંપરત, યામે હોય અહેત, ૮૦ ભટની વાચ

કહે જમઠ્યાં કહે જમઠ્યાં. મા કૌશલ્યા રાનીકા; ખ  
ડા અરથ એક માંડા ઠાસો કપાશીયાકી કાનીકા. ૮૧

રામજી વાચ. ગાર નહીહે ગાર નહીહે એક અલક  
એહલાનીકા; તેસે ગાર નહી હેતામે, કપાશીયાકી કાનીકા

૮૨ ભટની વાચ. શીર અમયલી સાડા દોને કીને  
અતરો કામ. જ્યાકુ દેખા મે સેહજીને દીને બાખ્યા દામ

૮૩ રામજી વાચ. શીર અમયલી સડી કને, કી-  
ધો અતરો કામ; અવધટ માંડા બધી આપા. દીયા ન સોટ

દામ. ૮૪ ભટની વાચ. પણ પેટા સોવરન મહે, જ  
ડા ચો રાત જરૂં; સોખધે હમ સાંપરત, પહાંગ અછા-

યો પુ. ૮૫ રામજી વાચ. રતન સેજ પટ રતનહે,  
રતન પરીયક ખમાન; રતન રંગીલો રાજવી, એ મત ખાં

ધો આંત. ૮૬ કુંડલીયો રામ રામ ભજ રામ ભજ  
 રામ રામ ભજ રામ; રામ રામ ભજ રામ ભજ, નર  
 તનનકેત કામ, નરેતનકેત નકામ, હામ લાખુકા દેવે; તીરે  
 થ વરત તમામ, સંત ધર નીરજર સેવે; હમીરનાંદ અજ-  
 માલ હર કરેત ચહા પરે કજ. કુમ કમસ રૂપ મોવત ક  
 મંધ, રામ રામ ભજ રામ ભજ. ૮૭ દોહા આશીશ  
 દન દન પ્રત અધકી દશા, દન પ્રત અધકો દાન; દોડ  
 જગાં કાયમ રહો, મોવત દુખ માન. ૮૮

અથ કારકકો નામ અણી દુહો છે.

ગોરોક્તની સદન ગણાં, પાક બુધ આણ પાર; બહે ન  
 ત આણ બખતરો, જી લો અછર જર. ૮૯

ધર્તી આરંભત પ્રકાશ સંપુરાણ

દોહા—કાલી વદકી પંચમી, ત્રય લીલાકી સાલ;

ગાયો સમત યુની સમે, ગોપાલે ગોપાલ. ૯૦

અથ જમીયતરામ આદીતરામ અમનગરના ૨

કુલ અખતવારી અને મોહોટા લાયક સરદાર છે લેખનો

સ્ત્રીડ ત્રિહંગમંડ જ્યું હાવાના રાત ગોવંદ કુમી જ્યું  
 કરેગો; પ્રારવકા ધર પંડવ કાળા ઝીન અનંત ધરીજ્યું  
 હરેગો. જ્યુંજાળ પીર પોકારના રામ, આલીનકો નંદ હ  
 ઝીજ્યું હરેગો; અરુઅર ખાતર મોહર દેહદ. જમીયનાતમ  
 જરર હરેગો. ઈતી રમન પ્રકાશ



